

Др. слушатели,

Да се третира една тема, тъй да се каже второразрядна, чувствамъ че не е съвсемъ подходящо, никакъ си престъпно е, когато крещатъ отвънка хиляди теми по-актуелни, по болни, вопиющи.

Подъ наплива на тѣзи мисли, пристѣпямъ нѣкакъ си гузно предъ масата, съ уплахъ и гризение на неизпълненъ дългъ.

Защото азъ ще нахвърля нѣколко скици за морския човѣкъ - воленъ, като повинѣла буря, твърдъ като стомана, прямолинеенъ като падащъ метеоръ.

А азъ прямолинеенъ ли съмъ?
Не изгубихъ ли денятъ си, замаха силата и откровението на

